

نرسازی در ماهی سیچلاید گورخری *Cichlasoma nigrofasciatum* با استفاده از هورمون ۱۷آلفا- متیل تستوسترون از طریق غذا و بررسی اثر آن بر میزان تلفات، عقیمی و جنسیت بینابینی

سید حامد موسوی ثابت^{۱*}، عباسعلی زمینی^۲، حبیب وهاب زاده رودسری^۳ و زینب مرادخانی^۴

۴ و ۱- دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

۳ و ۲- دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

تاریخ پذیرش: ۸۹/۲/۲۸

تاریخ دریافت: ۸۸/۱۲/۲

چکیده

این پژوهش با هدف ایجاد جمعیت تمام نر در ماهی سیچلاید گورخری *Cichlasoma nigrofasciatum* با تجویز خوراکی هورمون ۱۷آلفا- متیل تستوسترون انجام گرفت. بچه ماهیان سیچلاید گورخری در ۷ گروه تقسیم و به ترتیب با استفاده از ۳۰، ۶۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم هورمون ۱۷ آلفا- متیل تستوسترون (MT) به ازای هر کیلوگرم غذا و یک گروه شاهد (بدون اضافه کردن هورمون)، غذادهی شدند. هر تیمار با سه تکرار انجام شد. تجویز هورمون به مدت ۴۰ روز ادامه یافت. در این مدت ماهیان در دمای 28 ± 1 درجه سانتی گراد، pH ۷/۵ تا ۸/۳ و سختی کمتر از 170 ± 10 میلی گرم در لیتر نگهداری شدند. غذادهی ۶ وعده در روز از ساعت هفت صبح تا ساعت ۲۳ انجام گرفت. پس از پایان دوره تجویز هورمون، با هدف تعیین جنسیت، ماهیان به روش ریخت‌شناسی (ظاهری) و بافت‌شناسی مورد بررسی قرار گرفتند. تجویز ۱۰۰ میلی گرم هورمون MT در هر کیلوگرم غذا و بیشتر از آن، منجر به بروز جمعیت تمام نر گردید که با گروه شاهد و سایر تیمارها اختلاف معنی داری داشت ($P < 0.05$). افزایش غلظت هورمون سبب افزایش نرسازی گردید. بر پایه نتایج حاصل از مطالعات بافت‌شناسی مشخص گردید که از تجویز ۳۰۰ میلیگرم هورمون MT در هر کیلوگرم غذا ۳۷/۵ درصد تلفات، ۹۷/۶ درصد عقیمی و از تجویز ۳۰ میلیگرم هورمون MT در هر کیلوگرم غذا ۸/۸ درصد جنسیت بینابینی ایجاد شده است که با گروه شاهد و سایر تیمارها اختلاف معنی داری داشتند ($P < 0.05$). همچنین مشخص شد استفاده از غذای حاوی هورمون ۱۷آلفا- متیل تستوسترون سبب ایجاد جمعیت تک جنس نر می‌شود و بدین ترتیب از تولید مثل نا مطلوب ماهیان در اندازه کوچک جلوگیری می‌شود.

واژگان کلیدی

سیچلاید گورخری، نرسازی، ۱۷آلفا- متیل تستوسترون، *Cichlasoma nigrofasciatum*

Masculinization of Convict cichlid (*Cichlasoma nigrofasciatum*) with oral treatment of 17Alpha-Methyl Testosterone and the effects on mortality rate, sterilized and mixed sexual fish

Mosavi Sabet^{1*}, S. H., Zamini², A., Vahab Zadeh Rodsari³, H. & Morad Khani⁴, Z.
1,4- Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran
2,3- Islamic Azad University, Lahijan Branch

Abstract

In this study production of a monosex Convict Cichlid *Cichlasoma nigrofasciatum* population was studied. Cichlids fries (7 days) were fed with six different hormonal doses 30, 60, 100, 150, 200 & 300 mg 17alpha-methyl testosterone/kg diet for 40 days. The hormone was added to food by alcohol dry method. During the test, fish were kept in 28 ± 1 in temperature, 7.5 to 8.3 in pH and less than 170 ± 10 mg/lit in water hardness. Fish were fed 6 times, from 6 AM to 11 PM. Results showed that the number males obtained in all treatments was more than the control group, and the dose of 100mgMT/kg food was more efficient in sex reversal than the others, resulting in all males ($P < 0.05$). Histological results were showed dose of 300mgMT/kg food was more efficient in sex sterilizing than the others, resulting in 97.6% ($P < 0.05$). 300mgMT/kg food increased mortality rate to 37.5% ($P < 0.05$). 30mg MT/kg food increased mixed sexual to 8.8% ($P < 0.05$). Hormonal sex reversal is a good method to produce mono sex fish population and limits unwanted breeding

Keywords: Masculinization, Convict Cichlid, 17alpha-methyl testosterone, *Cichlasoma nigrofasciatum*

* مسئول مکاتبه Mosavii.h@gmail.com

مقدمه

ماهیان زینتی آب شیرین در مناطق مختلفی از جهان یافت می شوند و در صنعت آکواریوم مورد بهره برداری و تکثیر و پرورش قرار می گیرند. این ماهیان عموماً بومی مناطق استوایی هستند و در شرایطی مطابق با شرایط اقلیمی آن نواحی، در آکواریوم قادر به زندگی خواهند بود (Sandford, 2003). خانواده سیکلیده Cichlidae از رده ماهیان استخوانی و راسته سوف شکلان Perciformes می باشد که دارای حدود ۱۰۰۰ گونه است (Sandford, 2003). سیچلاید گورخری از جنس *Cichlasoma* بوده و نام علمی آن *Cichlasoma nigrofasciatum* می باشد. پراکنش این ماهی در آمریکایی مرکزی از گواتمالا تا پانامای غربی می باشد و طولش به ۱۰-۸ سانتی متر می رسد. پشت آن خاکستری تیره تا آبی، طرفین بدنش خاکستری و گاهی اوقات با جلای بنفش می باشد. دارای ۸ تا ۹ نوار عمودی است که جلای آنها وابسته به وضعیت سلامت است. باله های پشتی و مخرجی ماهی نر طویل تر و برآمدگی آنها تا انتهای دم می رسد. ماهی ماده کوچکتر از نر می باشد و قسمت پائین بدنش برنزی (طلایی) رنگ است. انواع رنگین نسبت به هموعان خود و ماهی های دیگر دارای رفتار تهاجمی می باشند. از نظر مراقبت از لاروها، ماهیان مولد برای تخم ریزی لیوان و یا گلدان سفالی را ترجیح می دهند. شدت نگهداری و مراقبت از نوزادان به حدی است که اکثراً نوزادان را پس از تولد در حفره ای که ایجاد نموده اند جایجا می کنند (Sandford, 2003).

در بسیاری از گونه های ماهیان، پرورش ماهیان تک جنس و عقیم رشد و بازدهی بیشتری بدنبال دارد. همچنین نرسازی و عقیم سازی روشهای مناسبی برای جلوگیری از تولید مثل های زود هنگام نامطلوب به شمار می آیند. این امر انگیزه تغییر جنسیت را در محققین و آبی پروران برانگیخته است (Piferrer, 2002). تا کنون تحقیقات متعددی در خصوص تغییر جنسیت هورمونی ماهیان انجام پذیرفته است و از این میان پژوهش هایی که روی گونه های مهم ماهیان زینتی و خوراکی (به خصوص ماهی تیلپیا) انجام گرفته اند، شاخص و مورد توجه بوده اند (Galvez, 2005; Piferrer & Lim, 2004; Pandian, & Kirankumar, 2003; Pandian, 2000). اخیر محققین داخل کشور نیز با توجه به اهمیت موضوع، تحقیقات ارزشمندی روی گونه های مختلف ماهیان زینتی و خوراکی انجام داده اند که اغلب تغییر جنسیت با موفقیت همراه بوده و گزارش های آنها منتشر شده است (فرحمنند، ۱۳۷۲؛ هاتقی، ۱۳۷۷؛ امینی چرمهینی، ۱۳۸۰؛ علم دوست، ۱۳۸۵).

در ماهی سیچلاید گورخری علاوه بر زیبایی بیشتر جنس نر، ایجاد جمعیت تک جنس نر از بروز تولید مثل زود هنگام و نامطلوب جلوگیری می کند و به تولید ماهیان درشت تر و بازارپسندتر کمک می نماید. لذا استفاده از روش مستقیم تیمار هورمونی می تواند سبب افزایش بهره وری شده و سود بیشتری را برای تولید کنندگان این گونه ها به همراه داشته باشد. در نتیجه می توان اهداف پژوهش حاضر را جلوگیری از بروز تولید مثل زود هنگام و نامطلوب، تولید ماهیان درشت تر و بازارپسندتر، حذف هزینه های جداسازی جنسی در زمان پرورش و در نهایت افزایش بهره وری اقتصادی دانست.

مواد و روش کار

به منظور انجام این آزمایش از هورمون ۱۷آلفا-متیل تستوسترون خالص (شرکت داروسازی ابوریحان) و ۲۱ آکواریوم ۴۰ لیتری، در سه تکرار استفاده شد. شرایط انجام آزمایش عبارت بودند از: دمای آب 28 ± 1 درجه سانتی گراد، pH ۷/۵ تا ۸/۳ و سختی آب کمتر از 10 ± 170 میلی گرم در لیتر. همچنین میزان اکسیژن محلول بوسیله هوادهی مداوم در حد اشباع نگهداری شد. میزان غلظت نیتريت، نترات و آمونیاک نیز در اثر تعویض روزانه ۲۰ درصد آب آکواریومها و استفاده از زئولیت در فیلترها، در حد کمتر از ۰/۰۲ میلیگرم در لیتر حفظ شد (Sandford, 2003).

طول دوره روشنایی ۱۶ ساعت و طول دوره خاموشی ۸ ساعت در طی ۲۴ ساعت بود. به منظور جمع آوری لاروهای سیچلاید گورخری، کوزه سفالی تخم‌ریزی مربوط به مولدین پس از اتمام تخم‌ریزی از آکواریوم آنها خارج و در مخزن دیگری با هوادهی و اضافه نمودن متیلن بلو (با غلظت ۱ppm) قرار داده شد (Sandford, 2003). در دمای ۲۸ درجه سانتی گراد تخم‌ها پس از سه روز به لارو و سه روز بعد به بچه ماهی با شنای آزاد تبدیل شدند.

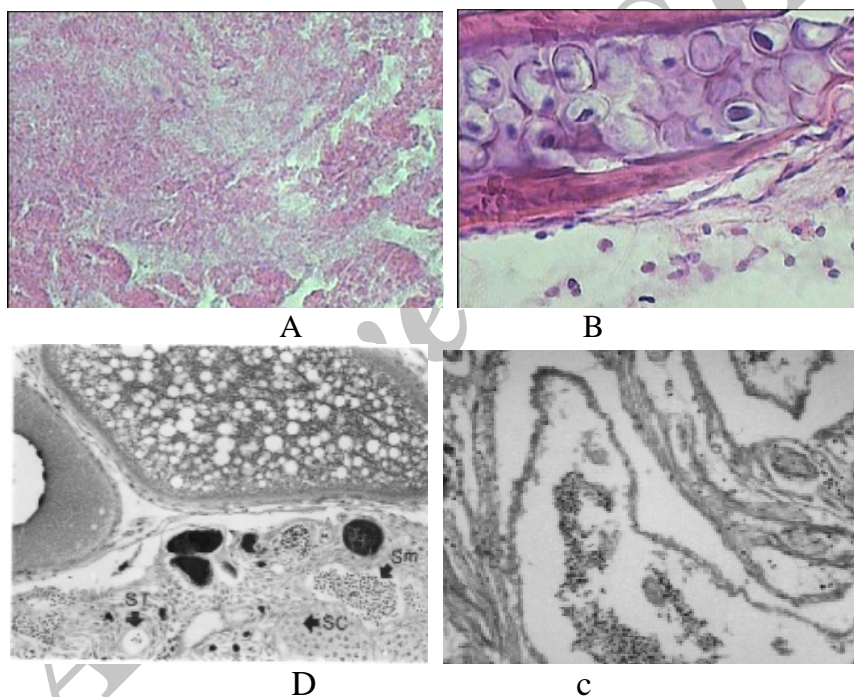
در هر تیمار (آکواریوم) ۴۰ بچه ماهی قرار داده شد (لازم به ذکر است با توجه به اینکه آزمایش برای دوران پس از لاروی برنامه‌ریزی شده بود، شرایط مخازن انجام آزمایش مشابه با شرایط مخازن نگهداری ماهی‌ها پیش از شروع آزمایش در نظر گرفته شد. بنابراین نیازی به گذراندن دوره سازگاری وجود نداشت) و غذادهی در شش نوبت صورت گرفت (علم دوست، ۱۳۸۵). غذای مورد استفاده پودر آغازین قزل‌آلای رنگین کمان (شرکت بیومار فرانسه) حاوی ۴۰٪ پروتئین خام بود. بچه ماهیان سیچلاید گورخری به ۷ گروه (A, B, C, D, E, F و G) تقسیم و به ترتیب با ۳۰، ۶۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰، ۳۰۰ و صفر (شاهد) میلی گرم هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون به ازای هر کیلوگرم غذا، غذادهی شدند. هورمون با استفاده از روش استاندارد خشک‌سازی توسط الکل (Alcohol Dry Method) به غذا اضافه شد (علم دوست، ۱۳۸۵). برای این منظور مقدار هورمون مورد نیاز توسط ترازوی دیجیتالی به دقت ۰/۰۰۰۱ گرم توزین و در الکل اتیلیک ۹۶ درجه کاملاً حل شد. محلول الکی هورمون به صورت یکنواخت روی غذا اسپری شد و به خوبی با آن مخلوط گردید. بعد از ۲۴ ساعت و تبخیر کامل الکل، غذا جمع آوری و در طول آزمایش در یخچال نگهداری شد. به غذای مخصوص تیمار شاهد نیز به مقدار مساوی با سایر تیمارها، الکل بدون هورمون اضافه شد و بعد از خشک شدن برای تغذیه ماهی‌ها استفاده شد. همه تیمارها به شکل یکسان غذا دریافت کردند و فقط مقدار هورمون در آنها متفاوت بود (Pandian Kiran Kumar, 2003). تشخیص جنسیت ماهیان به روش ریخت‌شناسی (نرها دارای جثه بزرگتر و برآمدگی پیشانی هستند و ماده‌ها دارای جثه کوچکتر، فاقد برآمدگی پیشانی و دارای تعدادی لکه طلایی رنگ روی طرفین بدن هستند) (Sandford, 2003) و تعیین عقیمی و جنسیت بینابینی بوسیله آزمایش‌های بافت‌شناسی با آماده‌سازی گناد در قالب‌های پارافینی، برش با میکروتوم و رنگ‌آمیزی (با روش استاندارد رنگ‌آمیزی هماتوکسیلین-ئوزین) مشخص شد (علم دوست، ۱۳۸۵). برای این منظور از هر تیمار ۱۵ عدد ماهی بصورت فیکس شده در فرمالین ۱۰ درصد، جهت آزمایش‌های بافت‌شناسی به آزمایشگاه ارسال شدند (علم دوست، ۱۳۸۵). آنالیزهای آماری بوسیله آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه و آزمون ضریب همبستگی، بوسیله نرم افزار SPSS 10 انجام شد.

نتایج

اطلاعات حاصل از بررسی‌های ریخت‌شناسی و بافت‌شناسی به تفکیک در جدول (۱) آورده شده است. نتایج حاصل بروز نرسازی را در ماهی سیچلاید گورخری با تجویز خوراکی هورمون تایید نمود. در تیمار A ۷۱/۴ درجه، تیمار B ۷۷/۹ درجه، تیمار C ۹۵/۳ درجه، تیمار D ۱۰۰ درجه، تیمار E ۱۰۰ درجه و تیمار F ۱۰۰ درجه ماهیان نر مشاهده شد. در تیمار G (شاهد) نیز درصد ماهیان نر ۴۸/۷٪ بود. در این مورد بین تمامی تیمارها با گروه شاهد اختلاف معنی‌داری مشاهده شد ($P < 0/05$). تیمارهای C, D, E و F با سایر تیمارها اختلاف معنی‌داری داشتند، در حالی که میان تیمارهای مذکور اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($P < 0/05$). با توجه به نتایج آزمون ضریب همبستگی ارتباط مستقیم معنی‌داری بین افزایش دوز تیمار هورمونی و افزایش درصد نرسازی وجود دارد ($P < 0/05$).

جدول ۱- مقایسه میانگین درصد بروز جنسیت نر، تلفات، عقیمی و جنسیت بینابینی در ماهی سیچلابد گورخری

تیمار							
kg/ mg· (شاهد) food (G)	kg/mg۳۰۰ food (F)	kg/mg۲۰۰ food (E)	kg/mg۱۵۰ food (D)	kg/mg ۱۰۰ food I	kg/mg ۶۰ food (B)	kg/mg ۳۰ food (A)	
درصد جنسیت نر	۴۸/۷ ^d	۱۰۰ ^c	۱۰۰ ^c	۱۰۰ ^c	۹۵/۳ ^c	۷۷/۹ ^b	۷۱/۴ ^a
درصد تلفات	۰/۸ ^a	۳۷/۵ ^e	۲۴/۱ ^d	۱۵/۸ ^c	۷/۵ ^b	۲/۳ ^a	۱/۷ ^a
درصد عقیمی	. ^a	۹۷/۶ ^e	۵۵/۵ ^d	۲۶/۶ ^c	۶/۶ ^b	. ^a	. ^a
درصد جنسیت بینابینی	. ^c	. ^c	. ^c	. ^c	۲/۲ ^b	۴/۴ ^b	۸/۸ ^a

شکل ۱- تصاویر بافت‌شناسی مربوط به نمونه‌های بیضه (A): گناد معمولی جنس نر حاوی اسپرماتوزوآ، اسپرماتید و اسپرماتوسیت؛ تخمدان (B): گناد جنس ماده که در آن تخمک‌ها به وضوح مشخص هستند؛ عقیم (C): که برش بافت گناد بسیار شبیه به بافت چربی و فاقد هر نوع سلول جنسی است؛ جنسیت بینابینی (D): که در آن تخمک‌ها و اسپرماتوزوآ، اسپرماتید و اسپرماتوسیت‌ها توأم و در کنار یکدیگر به وضوح مشخص هستند

درمورد فاکتور درصد تلفات، در تیمار A ۱/۷ درصد، تیمار B ۲/۳ درصد، تیمار C ۷/۵ درصد، تیمار D ۱۵/۸ درصد، تیمار E ۲۴/۱ درصد، تیمار F ۳۷/۵ درصد و در تیمار G (شاهد) ۰/۸ درصد تلفات مشاهده شد. در این مورد تیمارهای A، B، C، D، E، F اختلاف معنی‌داری را با گروه شاهد (G) نشان دادند ($P < 0/05$). اما تیمارهای A و B با گروه شاهد اختلاف معنی‌داری را نشان ندادند ($P < 0/05$). تجویز مقادیر ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم هورمون به ازای هر کیلوگرم غذا، تلفات را تا حد معنی‌داری افزایش داد ($P < 0/05$). در مورد رابطه بین افزایش غلظت هورمون

و تغییر درصد تلفات و با توجه به نتایج آزمون ضریب همبستگی می‌توان بیان نمود ارتباط مستقیم معنی داری بین افزایش دوز تیمار و افزایش درصد تلفات وجود دارد ($P < 0/05$).

نتایج حاصل از بررسی‌های بافت شناسی بروز عقیمی را با تجویز خوراکی هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون تایید نمود. لازم به یادآوری است که برش بافت گناد ماهیان عقیم بسیار شبیه به بافت چربی و فاقد هر نوع سلول جنسی است. در تیمار A و تیمار B ماهی عقیم مشاهده نشد. اما در تیمار C ۶/۶ درصد، تیمار D ۲۶/۶ درصد، تیمار E ۵۵/۵ درصد و در تیمار F ۹۷/۶ درصد ماهیان عقیم مشاهده شدند. در تیمار G (شاهد) نیز ماهی عقیمی یافت نگردید. تیمارهای C، D، E و F با گروه شاهد (G) اختلاف معنی‌داری داشتند و تیمارهای A و B اختلاف معنی‌داری را با گروه شاهد نشان ندادند ($P < 0/05$).

در خصوص میزان بروز جنسیت بینابینی، در تیمار D، E، F و گروه شاهد (G) چنین ماهیانی مشاهده نشد. لازم به ذکر است در برش بافت گناد ماهیان با جنسیت بینابینی تخمک‌ها و اسپرماتوزوآ، اسپرماتید و اسپرماتوسیت‌ها توأم و در کنار یکدیگر به وضوح مشخص هستند. در تیمار A ۸/۸ درصد، تیمار B ۴/۴ درصد و در تیمار C ۲/۲ درصد ماهیان با جنسیت بینابینی مشاهده شد که با گروه شاهد (G) و سایر تیمارها اختلاف معنی‌داری داشتند ($P < 0/05$).

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج نشان داد مقادیر ۳۰، ۶۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰ و ۳۰۰ میلی گرم هورمون به ازای هر کیلوگرم غذا توانست تا حد معنی داری درصد جنسیت را به سمت جنسیت مطلوب تغییر دهد. فرحمند (۱۳۷۲) با تجویز خوراکی هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون به مدت ۳۶ روز در ۴۹ روز پس از تفریح در کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) افزایش میزان نرسازی، تلفات و عقیمی را متناسب با افزایش میزان تجویز خوراکی هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون تایید نمود. هاتفی (۱۳۷۷) با تجویز ۲۰۰ میلی گرم هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون به ازای هر کیلوگرم غذا به مدت ۴۰ روز در بچه ماهیان یک روزه در ماهی گوپی (*Poecilia reticulata*) موفق به ایجاد جمعیتی با جنسیت تمام نر گردید. امینی چرمهینی (۱۳۸۲) با تجویز ۶۰ میلی گرم هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون به ازای هر کیلوگرم غذا به مدت ۳۰ روز در بچه ماهیان یک روزه ماهی گوپی (*Poecilia reticulata*) باعث ایجاد ۶۱ درصد نر در جمعیت گردید. علم‌دوست (۱۳۸۵) با تجویز ۶۰ میلی گرم هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون به ازای هر کیلوگرم غذا به مدت ۳۰ روز در بچه ماهیان سیچلاید بلو هاپ (*Sciaenochromis ahli*) موفق به تولید جمعیتی با ۹۳ درصد نر گردید. میزان دوز مورد استفاده در گزارش‌های مذکور دارای اختلافاتی با نتایج تحقیق حاضر است، دلیل این اختلافات را می‌توان در تفاوت بین گونه‌ای و بین خانواده‌ای ماهیان در مورد حساسیت به دوز هورمون بیان نمود (Piferrer & Lim, 2004).

Galvez و همکاران (2005) با تجویز ۶۰ میلی گرم هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون به ازای هر کیلوگرم غذا به مدت ۲۸ روز در بچه ماهیان تیلاپیای آبی (*Oreochromis aureus*) موفق به ایجاد جمعیتی با ۸۸/۷ درصد نر گردیدند. Blazquez و (2004) با تجویز ۱۰ میلی گرم هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون به ازای هر کیلوگرم غذا به مدت ۲۰ روز در ۸۶ روز پس از بازگشایی در ماهی باس دریایی اروپایی (*Dicentrarchus labran*) موفق به ایجاد جمعیت تمام نر شد. King و Pankhurst (2003) با تجویز ۳ میلی گرم هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون به ازای هر کیلوگرم غذا به مدت ۸۰۰ درجه-روز در بچه ماهیان آزاد اطلس (*Salmo salar*) موفق به ایجاد جمعیت تمام شدند. Pandian (2000) با تجویز ۲۰۰ میلی گرم هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون به ازای هر کیلوگرم غذا به مدت ۴۸ روز در بچه ماهیان گامبوزیا (*Gambusia holbrooki*) موفق به ایجاد جمعیت تمام نر شد.

در این بررسی در مورد نرسازی تمامی تیمارها با گروه شاهد تفاوت معنی داری داشتند ($P < 0/05$). با توجه به اینکه دوره تغییرپذیری (دوره‌ای که معمولاً منطبق بر دوران جنینی، لاروی یا بچه ماهی است که در آن صفات ثانویه جنسی شکل نگرفته است و تنها دلیل جدایی جنسی ژن ها می‌باشند، در این دوران احتمال موفقیت برنامه های تغییر جنسیت بیشتر است) در ماهی سیچلاید گورخری منطبق بر دوره لاروی است، تیمار هورمونی در این دوره به خوبی توانست نسبت جنسی را به طور معنی‌داری تغییر دهد ($P < 0/05$). بهترین زمان تیمار هورمونی دوره تغییرپذیری است. اما این بدان معنی نیست که در خارج از این دوره هیچ تغییری در جنسیت ماهی ایجاد نمی‌شود و این موضوع در ماهی های دیگر مثل ماهی آزاد و قزل آلا نیز گزارش شده است (King & Pankhurst, 2003). اما برای تغییر جنسیت در خارج از دوره تغییر پذیری به دوز هورمونی بالا و دوره طولانی تر احتیاج است (Piferrer, 2002).

با عنایت به اینکه کلیه ماهیان مورد مطالعه در گروه‌های مختلف به صورت تصادفی و از مولدین مشابه انتخاب شدند و در شرایط یکسان با غذای مشابه پرورش یافتند و تنها در میزان، وجود و یا عدم وجود هورمون (MT) با یکدیگر اختلاف داشتند، می‌توان نتیجه گرفت که درصد تلفات با افزایش دوز هورمونی به طور معنی‌داری افزایش یافته است. با مقایسه و بررسی نتایج حاصل می‌توان به این نتیجه رسید که افزایش دوز هورمون باعث افزایش شدید تلفات در بچه ماهیان می‌شود. هر چند در برخی منابع ذکر می‌شود که تیمار هورمونی از طریق جیره معمولاً باعث افزایش مرگ و میر نمی‌شود (Piferrer, 2002) اما در این بررسی خلاف آن مشاهده گردید. این تفاوت می‌تواند به دلیل نوع هورمون مورد استفاده باشد. به طوری که Pandian و همکاران (2004) در تحقیق روی ماهی فایتر (*Betta splendens*) نشان دادند که هورمون های مصنوعی (از جمله متیل تستوسترون) نسبت به هورمون های طبیعی باعث افزایش معنی‌دار مرگ و میر می‌شود.

همانگونه که در نتایج مشخص است با افزایش میزان غلظت هورمون ۱۷ آلفا- متیل تستوسترون، میزان عقیم سازی نیز افزایش یافته است. با توجه به اینکه تجویز خوراکی هورمون ۱۷ آلفا- متیل تستوسترون در ماهیان با هدف نرسازی انجام می‌شود، اما از طرفی همانطور که مشاهده می‌شود تجویز دوزهای زیاد هورمون، بروز عقیمی را به طور معنی‌داری افزایش داد. در پایان و با توجه به نتایج کلی پژوهش حاضر می‌توان نتیجه گرفت که تمامی اهداف مطلوب تحقیق حاصل شده‌اند. همچنین برای تحقیقات آتی بررسی تیمارهای هورمونی روی سایر گونه‌های ماهیان تجاری می‌تواند مفید و برای تولیدکنندگان راهگشا باشد.

تقدیر و تشکر

بدینوسیله از ریاست و معاونت محترم پژوهشی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران و واحد لاهیجان، گروه شیلات و همین طور معاونت پژوهشی واحدهای دانشگاهی مذکور تقدیر و تشکر به عمل می‌آید.

منابع

- امینی چرمهینی، م. ۱۳۸۰. بررسی امکان نرسازی ماهی گوپی (*Poecilia reticulata*) توسط هورمون ۱۷ آلفا- متیل تستوسترون. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران. ایران.
- فرحمنند، ح. ۱۳۷۲. ایجاد تغییر جنسیت و عقیمی در ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) بوسیله هورمون ۱۷ آلفا - متیل تستوسترون. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تربیت مدرس. ایران.

- هاتفی، م. ۱۳۷۷. تغییر جنسیت در ماهی گوپی (*Poecilia reticulata*) با استفاده از هورمونهای متیل تستوسترون و اتینیل استرادیول. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان. ایران.
- علم دوست، ا. ۱۳۸۵. بررسی امکان نرسازی ماهی هاپ آبی (*Sciaenochromis ahli*) با استفاده از هورمون ۱۷ آلفا-متیل تستوسترون. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران. ایران.
- Blazquez, M. 2004. Critical period of androgen-inducible sex differentiation in a teleost fish, the European sea bass. *Fisheries*, 14: 402-413
- Galvez, I. 2005. Efficacy of trenbolone, acetate in sex inversion of the Blue tilapia *Oreochromis aureus*. Aquaculture Department of Auburn University. *Evol. Ecol. Res.*, 1: 251-269
- King, I. & Pankhurst, N. 2003. Preliminary assessment of sex inversion of farmed Atlantic salmon by immersion Androgen Treatments. *Aquaculture Research*, 34: 22-30.
- Pandian, T.J. 2000. Masculinization in *Gambusia holbrooki* with 17 α -methyl testosterone. *Aquaculture*, 189: 311-319.
- Pandian, T.J. & Kirankumar, S. 2003. Recent advances in hormone induction of sex-reversal in fish. *Aquaculture*, 221: 184-191.
- Piferrer, F. & Lim, L. 2004. Sex reversal in ornamental fish. Springer, London.
- Piferrer, F. 2002. Endocrine sex control strategies for feminization of teleost fish. *Aquaculture*, 197: 229-281.
- Sandford, G. 2003. Aquarium owners manual. Dorling Kindersley. UK.

Archive of SID